

jichž se stížnost dle obsahu svého dovolává, nepřicházejí podle toho v daném případě v úvahu vůbec.

Č. 5103.

Zajištění bytů: * Zajištění bytu dle § 13 zákona č. 225/22 ve znění zákona č. 87/23 není v cestě okolnost, že státní zaměstnanec byt obývací byl služebně přeložen před účinností zákona č. 225/22.

(Nález ze dne 9. listopadu 1925 č. 21.485).

Věc: František a Arnošt K., akciová společnost v M. proti zemské správě politické v Praze stran zajištění bytu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem ze 4. února 1925 zajistila osp v Mnichově Hradišti na základě zákona č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 v domě st-lky v M. byt, obývaný železničním zaměstnancem Jaroslavem N. a uprázdnivší se služebním jeho přeložením do obce jiné, pro vrchního revidenta Josefa M. Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, ježto jsou zde zákonné předpoklady pro zajištění bytu. K vývodům odvolacím podotknuto, že dání výpovědi majitelem domu jest nerozhodné pro posouzení věci, že však uživatel bytu dle šetření nedal žádné pravoplatné výpovědi z bytu. V ostatním poukázáno na imperativní stanovisko § 13 cit. zák.

Rozhoduje o stížnosti, uvážil nss toto:

Stížnost vytýká předně, že zajištění jest nepřípustné z důvodu, poněvadž služ. přeložení dosavadního nájemníka Jaroslava N. stalo se již v r. 1921, tedy ještě před vydáním zákona o mimořádných opatřeních bytové péče z 11. července 1922 č. 225 Sb., nabyvšího platnosti 2. září 1922, takže byt se neuprázdnil v tomto případě služebním přeložením žel. zaměstnance toho, nýbrž tím, že se teprve nyní do svého nového působišťe stěhuje.

Nss neuznal námitku tu důvodnou. Podle § 13 zák. č. 225/1922 ve znění zákona č. 87/1923 musí byt, obývaný dne 19. srpna 1922 státním zaměstnancem, když se uprázdnil tím, že zaměstnanec byl služebně přeložen do obce jiné, býti pronajat zase státnímu zaměstnanci. Ze znění toho je zřejmo, že zákon chtěl podrobiti zajištění jen ty byty, které se uprázdnil v době působnosti zákona následkem služeb. přeložení, nelze však usuzovati, že zákonodárce chtěl omeziti zajištění bytů na ty případy, v nichž služební přeložení zaměstnance byt v den 19. srpna 1922 obývacího se stalo za účinnosti zákona. Tento výklad by odporoval zjevně tendenci zákona, která směřovala k tomu, aby všechny byty, jež se po státních zaměstnancích jinam přeložených uprázdnily, byly zachovány opět pro státní zaměstnance a nelze proto za to míti, že by zákonodárce byl zamýšlel vyloučiti ze zajištění byty, které se sice uprázdnily v době účinnosti zákona, jichž nájemci však byli již dříve přeloženi. Služební přeložení neznamena tedy počáteční časovou mez pro zajištění bytu, nýbrž jedině důvod uprázdnění bytu. Kdy tato příčina uprázdnění bytu nastala, jest nerozhodno, rozhodno jest jedině, nastalo-li uvolnění bytu z té příčiny v době působnosti zákona.

V tomto případě jest nesporno, že byt, o nějž jde, byl obýván státním zaměstnancem dne 19. srpna 1922 a že se uprázdnil za účinnosti zákona č. 225/22 tím, že státní zaměstnanec byl služebně přeložen do jiné obce. Těmito okolnostmi jsou splněny zákonné předpoklady pro zajištění dotčeného bytu a je proto námitka nepřipustnosti zajištění bytu z důvodu, že služební přeložení uživatele bytu bylo nařízeno před účinností ustanovení § 13 cit. zákona, bezdůvodná. — — —

Č. 5104.

Živnostenské právo. — Nemocenské pojišťování.
— **Administrativní řízení:** * Usnesení valné hromady společenstevní o zřízení mistrovské pokladny mohou členové společenstva bráti v odpor toliko dozorčí stížností.

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 17.479).

V ě c: Josef F. v Praze (adv. Dr. Jos. Brothánek z Prahy) proti ministerstvu obchodu o členství v povinné mistrovské nemocenské pokladně.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrzen byl pořadem instančním výměr, jímž magistrát hl. města Prahy dne 24. května 1923 vyslovil, že st-l vzhledem k svému živn. oprávnění jest členem společenstva krejčí v hl. m. Praze a jako takový i členem povinné mistrovské pokladny nemoc. společenstva krejčí v hl. m. Praze a důsledkem toho povinen platiti členské příspěvky této pokladně v předepsané výši.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss. takto:

Stížnost namítá, že povinná mistrovská pokladna nemocenská společenstva krejčí v hl. m. Praze byla zřízena nezákonným, tedy pro členy společenstva nezávazným způsobem. Tuto námitku, kterou st-l vznesl také ve svém odvolání na min. obch., odůvodňuje stížnost tím, že s usnesením o zřízení pokladny nesouhlasily dvě třetiny členů společenstva. Vytýká tedy stížnost, že společenstvo při zřizování povinné nemoc. pokladny nepostupovalo dle zákona, po případě dle společenstevních stanov.

Než usnesení o zřízení takové pokladny není usnesením, jímž by mohlo býti zasaženo do individuálních práv jednotlivého člena společenstva, vzhledem k tomu, že není právního nároku, aby taková pokladna zřízena byla aneb zřízena nebyla. Možno proto jednotlivému členu společenstva brániti se proti postupu společenstva, jenž dle jeho názoru neodpovídal zákonu, po případě stanovám, tím způsobem, že učiní úřadu oznámení a požádá o odpomoc, tedy podá stížnost dozorčí, neboť dle VII. hlavy živn. řádu jsou takové záležitosti, které se netýkají osobních práv členů společenstva a tudíž nemohou býti předmětem řádného instančního rozhodování, přikázány péči živn. úřadů, které na základě dozorčího práva dle § 127 živn. řádu jim příslušejícího, mají dozírati na zachovávání zákonného postupu. Z povahy tohoto, pouze na ochranu veřejných zájmů normovaného dozorčího práva plyne, že jednotlivá osoba nemá právního nároku na zakročení dozorčího úřadu; když tedy úřad, přezkoumaj věc,